

гически нагласи на субекта. Те излъчват бляновете и илюзиите, вината и фобиите, любовта и желанията на героя, но не предопределят изцяло драматизма му. Ядрото на конфликта и в двете пиеси отвежда към драмата на себепознанието, към морално-етичните граници на Аз-а, към неразрешимите загадки на битието-за-себе-си. Тя наднича от поетическите цикли на *Безсъници* и *Прозрения*, продължава във философско-лирическия дневник и писмата на поета, за да добие завършена конкретност в драмите му.

Първата пиеса "В полите на Витоша" е своеобразна творческа сублимация на получилия широка известност трагичен *любовен роман* на автора с Мина Тодорова. Автобиографизмът в нея отдавна е детайлно анализиран от литературната критика. Интересът ни е насочен към фигурите на екзистенциалната конфликтност, към формите на обективация на вътрешно-психологическата драма на Мила Драгоданова и Христо Христофоров. Още в началото на пиесата, в жанровото ѝ номиниране - *трагедия* - се кодира тайната на неразрешимата във външен план конфликтност между протагонистите и враждебната социална среда. Разрешението на другия, субстанциален конфликт в душите на героите също е предсказуемо от познатия житейски сюжет за неравната и съдбова любов между двамата протагонисти, чийто финал може да бъде само трагичен. Социалният конфликт на героите, тяхната извън-поставеност спрямо общността са онова *различие*, онзи *генератор на значени*я, който изравнява персонажите, прави ги еднакво не-свободни в регламентираното социално пространство. То поражда болезнен интерес към вътрешния им свят и преживявания, към самонаблюдение и самоанализ, в който субектът се отдава на удоволствието в рамките на един символичен процес референциално да обвърже желаното с реалността. Интелигентът - адвокат Христофоров, изплувал от социалната низина, от дъното, политически безкомпромисен и граждански отговорен, разследващ травмите в социокултурното поле, способен да намери обяснение и на най-трудния казус, се оказва странно безпомощен пред *изискванията на любовта в настоящия момент*. Във своята социално-политическа роля героят е цялостен и непротиворечив, с ясни политически цели и морал, докато в интимно-любовното си амплуа той е драматично раздвоен, хамлетовски без-действащ, ревностно охраняващ декадентския мит за любимата жена-дете. Представата за любимата